

«ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ ДОМЕННИХ ІМЕН В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ»

Незважаючи на достатню наукову розробленість, проблема визначення статусу доменних імен в Україні не припинила свого існування. Положення, запропоновані фахівцями з інтелектуального права, такими як Бонтлаб В.В., Кодинець А.О., Селіванов М.В., законодавчого закріплення в нашій державі так і не знайшли.

Спочатку визначимо, що таке домен та доменне ім'я. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про телекомунікації» домен — частина ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, яка має унікальну назву, що її ідентифікує, обслуговується групою серверів доменних імен та централізовано адмініструється [1, ст. 1].

Існує і таке визначення доменного імені: відповідно до п. 2 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підключення до глобальних мереж передачі даних» доменне ім'я — буквено-цифровий вираз, що ідентифікує будь-який комп'ютер абонента у мережі Інтернет [3, п. 2].

Домени поділяються на:

- домени верхнього рівня;
- домени другого рівня.

Згідно із визначенням, яке дає ст.1 Закону України «Про телекомунікації»,

- домен.UA - домен верхнього рівня ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, створений на основі кодування назв країн відповідно до міжнародних стандартів, для обслуговування адресного простору українського сегмента мережі Інтернет;

- домен другого рівня - частина адресного простору мережі Інтернет, що розташовується на другому рівні ієрархії імен у цій мережі [1, ст. 1].

Домен верхнього рівня .UA є складовою частиною всесвітньої системи доменних імен, що її адмініструє "Інтернет корпорація з присвоєння імен та номерів" (ICANN) [4, п. 1.1].

Символьне ім'я містить у собі доменне ім'я та має такий вигляд `www.name.ua`, де `name.ua` - домен другого рівня, а `.ua` - домен верхнього рівня.

Але всі наведені визначення доменного імені мають більш технічний характер і не розкривають правової суті використання доменного імені.

На сьогодні врегулювання відносин щодо використання доменних імен здійснюється в основному з урахуванням положень ст. 20 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг», в яких вказано, що порушенням прав власника свідоцтва України на знак для товарів і послуг вважається використання без його згоди в доменних іменах знаків та позначень, тотожних чи подібних до знака настільки, що їх можна сплутати [2, ст. 20].

Таким чином, доменне ім'я набуває статусу об'єкта правового захисту лише в разі виявлення незаконного використання торговельної марки.

Проаналізувавши ці законодавчі положення можна дійти висновку, що доменні імена *de facto* слугують засобом ідентифікації осіб в мережі Інтернет. Однак, для того, щоб надати доменному імені статусу засобу індивідуалізації і відповідного правового захисту, потрібно закріпити це у відповідному законі чи міжнародному акті, учасником якого є Україна.

На даний час можна розглядати доменне ім'я лише як аналогію традиційним засобам індивідуалізації.

Якщо характеризувати доменне ім'я з цієї точки зору, то треба виділити такі його основні риси:

- воно виражається буквеними та цифровими знаками, а отже, може збігатися з деякими іменами та назвами на інших мовах;
- нематеріальний характер. Доменне ім'я має цінність лише як засіб, за допомогою якого можна викликати необхідні асоціативні враження;

- воно існує в необмеженому просторі Всесвітньої мережі Інтернет і може одночасно використовуватися будь-яким за кількістю колом осіб. Це визначає його міжнародний характер;

- його унікальність, яка унеможлиблює одночасне існування і використання двох тотожних імен.

Виходячи з наведеного можна зробити висновок, що поширення в нашій країні використання Всесвітньої мережі із усіма її складовими, обумовлює вироблення єдиної позиції держави шляхом внесення відповідних змін до законодавства, які визначили б правовий статус доменного імені, як окремого об'єкта інтелектуальної власності.

З цією метою вважається за доцільне внесення до ч.1 ст. 420 Цивільного кодексу України «Об'єкти права інтелектуальної власності» такого пункту: «імена, які слугують для ідентифікації одиниць адміністративної автономії в мережі Інтернет (доменні імена)». Необхідним є прийняття відповідних законів та інших нормативних актів, які б регламентували правовий режим використання та захисту доменного імені, а також вирішення конфліктів через зіткнення доменного імені з іншими об'єктами інтелектуальної власності.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про телекомунікації» від 18.11.2003 № 1280-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 12, ст.155

2. Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» від 15.12.1993 № 3689-XII // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, N 7, ст. 36

3. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку підключення до глобальних мереж передачі даних» від 12 квітня 2002 р. N 522 // Офіційний вісник України, 2002, № 16, стор. 129, стаття 864

4. Правила домену .UA [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.hostmaster.net.ua/policy/Policy_of_.UA.html